

# РЕШЕНИЕ

№ 24746

гр. София, 25.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов**

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Стоева**

**Елена Попова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разглежда дело номер **8288** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от А. Т. М., чрез адв. П. М., срещу решение № 2966/24.06.2024 г., постановено по анд № 3732/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 94 състав.

С обжалваното решение Софийският районен съд е изменил наказателно постановление (НП) № 11-01-917<sup>2023</sup>/06.02.2024 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 254, ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за обществените поръчки (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) на А. Т. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000,00 (пет хиляди) лева за нарушение на чл. 112, ал. 8 ЗОП, в частта относно правното основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от такова по чл. 254, ал. 2 вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) в такова по чл. 254, ал. 2 вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) вр. чл. 259 ЗОП (в редакцията в сила от 16.02.2016 г.).

Поддържа се в жалбата, че въззивното решение е неправилно и необосновано. Жалбоподателят счита, че СРС е приложил неправилно разпоредбата на чл. 63, ал. 7,

т. 1 ЗАНН, като е изменил процесното наказателно постановление чрез промяна на административнонаказателната разпоредба, и неправилно е приложил материалния закон. Излагат се в тази връзка доводи, че СРС е променил правната норма, въз основа на която може да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност, а не правната норма на описаното в наказателното постановление изпълнително деяние. Твърди се, че към датата на издаване на НП жалбоподателят няма функциите на лице, на което са делегирани правомощия, съответно не е лице, което е в кръга на субектите, на които може да бъде търсена административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 112, ал. 8 ЗОП. Поддържа се възражение за липса на осъществен състав на административно нарушение по горепосочената разпоредба. Излагат се подробни съображения, за това, че касаторът е наказан два пъти за едно и също деяние, като се оспорва изводът на районния съд, че разпоредбите на чл. 112, ал. 8 и чл. 112, ал. 6 ЗОП уреждат различни състави на административни нарушения. Твърди се, че решаващият съдебен състав не е обсъдил доводите на жалбоподателя във връзка с приложението на чл. 28 ЗАНН. Жалбоподателят счита, че в случая, макар и формално да е осъществен състав на административно нарушение, деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, като сочи, че единствената последица от извършеното деяние е осигурената възможност за по-ранно започване на изпълнението на обществената поръчка и в този смисъл липсват обективни вредни последици и не са накърнени ничии права и законови интереси.

По тези съображения се претендира отмяна на решението на Софийския районен съд, като се отмени изцяло и измененото наказателно постановление, при условията на евентуалност да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, както и присъждане на сторените разноски за всяка от съдебните инстанции.

В откритото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и прави искане за отмяна на наказателното постановление. Прави искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 ЗА.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ като неоснователна, съответно за потвърждаване на първоинстанционното решение. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН и в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, поради което е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, които са от значение за спора, като е приел за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № ФК - 10-259/24.03.2023 г. на директора на АДФИ, изменена със

заповед № ФК - 10-358/09.05.2023 г. и заповед № ФК - 10- 450/08.06.2023 г., директорът на АДФИ възложил извършването на финансова инспекция на Министерството на младежта и спорта с предмет: проверка за законосъобразност относно спазването на нормативни актове, уреждащи бюджетната, финансово - стопанската и отчетната дейност, както и нормативната уредба в областта на обществените поръчки във връзка с финансирането, възлагането и изпълнението на дейности по конкретно посочени в заповедта договори, сред които и Договор № 23-00-101/11.12.2020 г., сключен между Министерство на младежта и спорта и ДЗЗД „Г. - СКО Б.“, с предмет извършване на СМР на обект: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище за изучаване на чужди езици „Св. К. О.“ [населено място]“. Извършването на финансовата инспекция било възложено на екип от финансови инспектори, сред които и Г. Т. - главен финансов инспектор от отдел Първи, дирекция „Инспекционна дейност“. Била определена начална дата на финансовата инспекция 24.03.2023 г., а със заповед № ФК - 10-450/08.06.2023 г. на директора на АДФИ бил определен срок за приключването ѝ 18.08.2023 г.

В хода на финансовата инспекция било установено, че за периода от 04.05.2017 г. до 12.05.2021 г. министър на младежта и спорта бил К. К..

Жалбоподателят А. Т. М. заемал длъжността главен секретар на Министерство на младежта и спорта в периода от 26.05.2017 г. до 21.04.2021 г.

Със заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. К. К. - министър на младежта и спорта определил А. Т. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта, да организира и възлага обществени поръчки, провеждани в министерството, чрез приложимите процедури по чл.18, ал. 1 ЗОП и чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица по реда на Глава Двадесет и шеста от ЗОП, включително да организира предварителните действия по подготовката на процедурите, да одобрява документациите, да назначава комисии и утвърждава докладите от работата им, да подписва решенията и обявленията и други документи, издавани в хода на процедурите и да сключва договорите за възлагане на обществени поръчки.

С Решение с изх. № РД-16-60/21.08.2020 г. (изпратено и публикувано в Регистъра на обществените поръчки, част от платформата по чл. 39а, ал. 1 от ЗОП, на 21.08.2020 г. с № D56739) А. Т. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, открил процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. К. О.“, [населено място]“, с прогнозна стойност 716 666,67 лв. без ДДС. Правното основание за откриване на процедурата било чл. 178, ал. 1 от ЗОП, обектът на поръчката бил „строителство“ по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОП, а видът на процедурата - „публично състезание“ съгласно чл. 18, ал. 1, т. 12 от ЗОП.

Възлагането на поръчката било осъществено с електронни средства чрез използване на централизираната електронна платформа, в съответствие с разпоредбата на чл. 39а от ЗОП (Нов - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.11.2019 г.) и бил осигурен неограничен, пълен, безплатен и пряк достъп до документите, касаещи поръчката. Обществената поръчка била вписана в Регистъра на обществените поръчки (РОП) с УИН: 01981-2020-0039. Предвид прогнозната си стойност обществената поръчка попадала в стойностния праг, определен в чл. 20, ал. 2, т. 1 от ЗОП, съгласно който

възложителите прилагат процедурите по чл. 18, ал. 1, т. 12 (публично състезание) или т. 13 (пряко договаряне) от ЗОП, когато обществените поръчки са с прогнозна стойност при строителство от 270 000 лв. без ДДС до 10 000 000 лв. без ДДС.

На основание чл. 22, ал. 2 ЗОП с Решение с изх. № РД-16- 60/21.08.2020 г. били одобрени обявлението, с което се оповестявало откриването на процедурата и документацията за обществената поръчка. Решение с изх. № РД-16-60/21.08.2020 г. и обявлението, с което се оповестява откриването на процедурата, били изпратени за публикуване в Регистъра на обществените поръчки (РОП) на 21.08.2020 г. чрез платформата по чл. 39а, ал. 1 от ЗОП и били публикувани в РОП на същата дата. Чрез платформата по чл. 39а, ал. 1 от ЗОП бил предоставен неограничен, пълен, безплатен и пряк достъп до документацията за обществената поръчка, в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 1 от ЗОП.

В определения от възложителя срок за получаване на оферти - до 23:59 часа на 11.09.2020 г., били получени пет оферти, както следва: 1. № OF 102638/11.09.2020 г., 14:37 ч., от участника „Растер-Юг“ ООД; 2. № OF102634/11.09.2020 г., 16:32 ч., от участника „Пи Ем Пи О.“ ДЗЗД; 3. № OF 102280/11.09.2020 г., 17:21 ч., от участника ДЗЗД „Г.□ СКО Б.“; 4. № OF 102564/11.09.2020 г., 17:34 ч., от участника „ММС-Никгео“ ДЗЗД; 5. № OF104027/11.09.2020 г., 21:00 ч., от участника Обединение „Монолит-Спорт СОУ“ ДЗЗД. На основание чл. 103, ал. 1 ЗОП А. Т. М. със заповед № РД-16-91/14.09.2020 г. назначил комисия за разглеждане, оценка и класиране на офертите, съставена от председател и четирима членове, като били определени и двама резервни членове. В заповедта било определено комисията да приключи работата си в срок до изтичане на срока на валидност на офертите. комисията съставила и подписала Протокол № 1/05.10.2020 г. и Протокол № 2/16.11.2020 г., като предложила на възложителя да определи за изпълнител на обществената поръчка участника, класиран на първо място - Обединение „Монолит-Спорт СОУ“ ДЗЗД, както и да отстрани участниците „Пи Ем Пи О.“ ДЗЗД и „ММС-Никгео“ ДЗЗД. На 17.11.2020 г. жалбоподателят А. М. утвърдил изготвения от комисията Протокол № 2 ведно с приложения към него Протокол № 1/05.10.2020 година.

С Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. на А. Т. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗОП съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, било обявено класирането на участниците в обществената поръчка, определен бил класираният на първо място участник - Обединение „Монолит-Спорт СОУ“ ДЗЗД, за изпълнител на обществената поръчка и били отстранени участниците ДЗЗД „Пи Ем Пи О.“ и ДЗЗД „ММС-Никгео“, с посочени мотиви за това. На 18.11.2020 г. Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. било изпратено на участниците и било получено от тях чрез Централизираната автоматизирана информационна система "Електронни обществени поръчки" (ЦАИС ЕОП), като на същата дата било публикувано в РОП и профила на купувача на Министерство на младежта и спорта, поддържан на ЦАИС ЕОП.

На 01.12.2020 г. чрез ЦАИС ЕОП определеният изпълнител Обединение „Монолит - Спорт СОУ“ ДЗЗД изпратил съобщение, с което уведомил Министерство на младежта и спорта, че се отказва да сключи договор за изпълнение на обществената поръчка поради настъпили непредвидени обстоятелства.

Предвид получения отказ за сключване на договор за изпълнение на обществената поръчка от страна на участника, определен за изпълнител - Обединение

„Монолит-Спорт СОУ” ДЗЗД, с Решение № РД-16- 180/02.12.2020г. на А. Т. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, било изменено Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. за определяне на изпълнител на обществената поръчка, като за изпълнител на поръчката бил определен класираният на второ място участник ДЗЗД „Г.- СКО Б.”.

На 11.12.2020 г. между Министерство на младежта и спорта, представлявано от жалбоподателя А. Т. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, и ДЗЗД „Г.-СКО Б.”, представлявано от М. П., бил сключен договор № 23-00-101/11.12.2020 г. с предмет: Извършване на строително-монтажни работи (СМР) на обект: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. К. О.”, [населено място]”, подробно описани в Техническа спецификация - Приложение № 1, неразделна част от договора. Съгласно чл. 2, ал. 1 от договора, същият влизал в сила от датата на сключването му и бил със срок на действие 133 дни, считано от датата на сключването му, но не повече от 12 месеца, както следва: 1. срок за изпълнение на адаптиране на проекта - 13 календарни дни, считано от сключването на договора; 2. срок за изпълнение на строителството - 120 календарни дни, считано от откриването на строителната площадка. Съгласно чл. 6, ал. 1 от договора, за извършване на инженеринга възложителят се задължавал да плати на изпълнителя обща цена в размер на 704 950,00 лева без ДДС или 845 940,00 лева с ДДС, съгласно ценовото предложение на изпълнителя, като цената включвала: 1. цена за адаптиране на проекта - 19 000,00 лева без ДДС или 22 800,00 лева с ДДС; 2. цена за изпълнение на СМР - 685 950,00 лева без ДДС или 823 140,00 лева с ДДС.

На 21.12.2020 г. изпълнителят ДЗЗД „Г.-СКО Б.” издал фактура № [ЕГН]/21.12.2020 г. на стойност 845 940,00 лева с ДДС, по която бил отразен аванс в размер на 100 % от стойността на договора. Дължимата сума по фактура № [ЕГН]/21.12.2020 г. била заплатена от Министерство на младежта и спорта с бюджетно платежно нареждане № Е02592 на 29.12.2020 г.

При извършената финансова инспекция св. Г. Т. приел, че А. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от Закона за обществените поръчки съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на К. К. - министър на младежта и спорта, е нарушил разпоредбата на чл. 112, ал. 8 от Закона за обществените поръчки, като на 11.12.2020 г., в [населено място], в Министерство на младежта и спорта, [населено място], след проведена процедура „публично състезание” за възлагане на обществена поръчка с предмет: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. К. О.”, [населено място]”, открита с Решение с изх. № РД-16-60/21.08.2020 г., сключил договор № 23-00-101/11.12.2020 г. с определения изпълнител ДЗЗД „Г.-СКО Б.” преди влизането в сила на Решение № РД-16-180/02.12.2020 г., с което е изменено Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. за определяне на изпълнител, като за изпълнител на обществената поръчка е определен класираният на второ място участник - ДЗЗД „Г. - СКО Б.”.

На 10.08.2023 г., в присъствието на двама свидетели и лично в присъствието на жалбоподателя, св. Т. съставил АУАН № 11-01-917/10.08.2023г., с който повдигнал против жалбоподателя административнонаказателно обвинение за нарушение на чл.

112 ал. 8 ЗОП – за това, че на 11.12.2020 г. в [населено място], в Министерство на младежта и спорта, [населено място], след проведена процедура „публично състезание“ за възлагане на обществена поръчка с предмет: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. К. О.“, [населено място]“, открита с Решение с изх. № РД-16-60/21.08.2020 г., сключил договор № 23-00-101/11.12.2020 г. с определения изпълнител ДЗЗД „Г.-СКО Б.“ преди влизането в сила на Решение № РД-16- 180/02.12.2020 г., с което е изменено Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. за определяне на изпълнител, като за изпълнител на обществената поръчка е определен класираният на второ място участник - ДЗЗД „Г.-СКО Б.“.

Актът бил подписан от актосъставителя, свидетелите и жалбоподателя, бил предявен на последния и му бил връчен препис. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН постъпили възражения, заведени с вх. № 11-01-917/16.08.2023г., с доводи за липса на административно нарушение.

След преценка, че наведените възражения не са основателни, на 06.02.2024 г. С. Б. - директор на АДФИ, издал обжалваното наказателно постановление с № 11-01-917<sup>2023</sup>/06.02.2024 г., с което на основание чл. 254 ал. 2 вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.) наложил на жалбоподателя А. М. административно наказание „глоба“ в размер на 5 000,00 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл.112 ал. 8 ЗОП.

При така установената фактическа обстановка Софийският районен съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставянето им, като съдържат всички необходими реквизити. Приел е, че са съставени от компетентни административни органи съгласно чл. 261 ал. 1 и ал. 2 ЗОП и съгласно заповед № ЗМФ - 454/21.06.2023 г., издадена от министъра на финансите. Спазени са сроковете по чл.261, ал.1 ЗОП и чл.34 ЗАНН. При пълна идентичност са описани елементите от състава на нарушението, подробно са изложени обстоятелствата по извършването му, като са посочени и нарушените разпоредби на ЗОП, с което са изпълнени изискванията съответно на чл. 42, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5 ЗАНН и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН. Посочено е времето и мястото на извършване на нарушението, описани са конкретните действия на възложителя, с които според актосъставителя и наказващия орган А. М. е нарушил разпоредбата на чл. 112 ал. 8 ЗОП, като както в АУАН, така и в НП, подробно са мотивирани правните изводи на актосъставителя и на наказващия орган защо действията на възложителя изпълват състава на посочената за нарушена разпоредба.

Въззивният съд е приел, че в наказателното постановление е допуснато процесуално нарушение, като не е посочена разпоредбата на чл. 259 ЗОП, която предвижда (в редакцията ѝ, в сила от 16.02.2016 г. и действаща към датата на нарушението), че в случаите по чл. 7, ал. 1 и 2 ЗОП наказанията по чл. 247 - 256 ЗОП се налагат на определеното длъжностно лице. Като е намерил, че този порок на наказателното постановление може да бъде отстранен чрез изменение на наказателното постановление в частта относно правното основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, съдът е изменил направената в наказателното постановление квалификация от чл. 254 ал. 2 вр. ал. 1 ЗОП в такава по чл. 254 ал. 2 вр. ал. 1 ЗОП (редакция ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от

01.03.2019 г.) вр. чл. 259 ЗОП (в редакцията ѝ, в сила от 16.02.2016 г.).

Въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че от обективна страна е извършено нарушение на чл. 112, ал. 8 ЗОП.

При извършената служебна проверка съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК настоящата инстанция приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, като съображенията за това са следните:

Софийският районен съд е събрал необходимите и относими доказателства, като не е допуснато нарушение на процесуалните правила при събирането и оценката им. В обжалваното решение са изложени мотиви относно преценката на доказателствата, която съдът е извършил, както и е направено изложение на установените въз основа на тях фактически обстоятелства. Съдът е обсъдил подробно доводите на страните, поотделно са изложени съображения по всяко от възраженията на жалбоподателя, повторени и в касационната жалба.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на Софийския районен съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и оспореното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, като съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, при спазване на установения ред.

Неоснователно е възражението на касатора, че неправилно въззивният съд е изменил процесното наказателно постановление чрез промяна на административнонаказателната разпоредба за ангажиране отговорността му. Несъмнено касаторът има качеството на длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗОП на основание Заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта. По делото е установено, че А. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта, е открил процедурата за възлагане на обществената поръчка, обявил е класирането на участниците в процедурата, отстранил е участници от процедурата, определил е и изпълнителят на обществената поръчка. Правилно районният съд е приел, че е налице процесуално нарушение, което не е от категорията на съществени, като не е посочена разпоредбата на чл. 259 ЗОП, която предвижда /в приложимата редакция/, че в случаите по чл. 7, ал. 1 и 2 ЗОП наказанията по чл. 247 - 256 ЗОП се налагат на определеното длъжностно лице. Напълно се споделя изводът, че осъщественото нарушение не е ограничило правото на защита на касатора, доколкото министърът му е делегирал своите правомощия като възложител на обществени поръчки и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление изрично е посочено, че отговорността му е ангажирана като длъжностно лице по чл. 7 ал. 1 ЗОП, като е посочена и заповедта, с която му е възложено да организира обществените поръчки.

По приложението на материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението относно неправилната квалификация на административното нарушение по чл. 112, ал. 8 ЗОП вместо по чл. 112, ал. 6 ЗОП.

Според разпоредбата на чл. 112, ал. 6 ЗОП възложителят сключва договора в едномесечен срок след влизането в сила на решението за определяне на изпълнител или на определението, с което е допуснато предварително изпълнение на това решение, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите кандидати и/или заинтересованите участници за решението за

определяне на изпълнител.

Съобразно чл. 112, ал. 8 ЗОП възложителят няма право да сключи договор с определения изпълнител преди влизането в сила на всички решения по процедурата, освен когато е допуснато предварително изпълнение или когато процедурата е открита на основание чл. 79, ал. 1, т. 4, чл. 138, ал. 1, чл. 164, ал. 1, т. 3 или 4, или чл. 182, ал. 1, т. 1.

Установено е по делото, че с Решение № РД-16-180/02.12.2020 г. на А. Т. М. - главен секретар на Министерство на младежта и спорта и длъжностно лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗОП съгласно заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, е изменено Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. за определяне на изпълнител на обществената поръчка, като за изпълнител на поръчката бил определен класираният на второ място участник ДЗЗД „Г.- СКО Б.”. Решението е изпратено на участниците на 02.12.2020 г. и е получено от тях чрез ЦАИС ЕОП, като на същата дата е публикувано в РОП и профила на купувача на Министерство на младежта и спорта, поддържан на ЦАИС ЕОП. Договор № 23-00-101/11.12.2020г., с предмет: Извършване на строително-монтажни работи (СМР) на обект: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище с изучаване на чужди езици „Св. К. О.”, [населено място]”, е сключен на 11.12.2020 г.

Видно от обжалваното наказателно постановление, касаторът е санкциониран за това, че е сключил договор с определения изпълнител преди влизане в сила на Решение № РД-16-180/02.12.2020 г., с което е изменено Решение № РД-16-155/17.11.2020 г. за определяне на изпълнител, като за изпълнител на обществената поръчка е определен класираният на второ място участник - ДЗЗД „Г.-СКО Б.”, а не за това, че договорът е сключен преди изтичане на четиринадесетдневния срок от уведомяването на заинтересованите кандидати за същото решение, поради което нарушението правилно е квалифицирано като такова по чл. 112, ал. 8 ЗОП. При анализа на цитираните по-горе разпоредби се налага извод, че възложителят не може да сключи договор с избрания изпълнител преди да са влезли в сила всички решения по процедурата, като договорът следва да се сключи в едномесечен срок след влизане в сила на решението за избор на изпълнител, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяване на заинтересованите участници за решението за избор на изпълнител. В случая правилно СРС е приел, че е налице нарушение и на двете норми на чл. 6 и чл. 8 от чл. 112 от ЗОП, тъй като възложителят е сключил договор с избрания изпълнител преди влизане в сила на решенията по процедурата и преди изтичането на 14-дневен срок от уведомяване на заинтересованите участници за решението за избор на изпълнител. Следователно касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 112, ал. 8 от ЗОП, която му забранява да сключи договор с определения изпълнител преди влизането в сила на всички решения по процедурата.

С оглед направеното от касатора възражение и за пълнота на изложението, следва да се посочи също, че съгласно разпоредбата на чл.18 от ЗАНН когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях, т.е., не може да се възприеме становището, че касаторът е вече наказан за това деяние, тъй като с посоченото в жалбата НП е наказан за нарушение на чл.112, ал.6 от ЗОП, а не за процесното нарушение по чл.112, ал.8 ЗОП.

Обоснован е и изводът на СРС за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН за извършеното нарушение. Този извод се споделя и от настоящата инстанция

преди всичко, защото в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова е формално нарушение, което се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗОП задължения на физическите и юридическите лица, които са възложители, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение самото застрашаване на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не просто с оглед наличието или липсата на несъставомерни вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретната хипотеза нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с ефективния контрол върху разходване на публични средства по обществените поръчки, като в допълнение на това следва да се посочи и съответно определеният от законодателя размер на санкцията, който отчита високата обществена опасност на този вид административни нарушения. В този смисъл правилно СРС е приел, че в случая нормата на чл. 28 ЗАНН не може да намери приложение.

По горните съображения оплакванията в жалбата са неоснователни, а обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно като постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което и следва да бъде оставено в сила.

По разноските в производството.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

### **РЕШИ:**

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение № 2966/24.06.2024 г., постановено по анд № 3732/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 94 състав.

**ОСЪЖДА** А. Т. М. да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ: 1.**

2.